

سینما و خردسالان

اخیراً کمیسیون رایزنی درباره مسائل اجتماعی که یکی از کمیسیونهای جامعه ملل است راجع بسینمای تفریحی برای خردسالان بررسیها کرده و از چهل و شش کشور پرسشهایی در این باب نموده و نتیجه این بررسیها را بصورت رساله سودمندی درجزو انتشارهای جامعه ملل چاپ و نشر کرده است. چون مطالب آنرا برای همگان سودمند دید ترجمه ملخصی از آن را که آقای طویبا مترجم اداره نگارش و فراهم کرده اکنون در مجله آموزش و پرورش درج میکند.

گزارش کمیسیون رایزنی در مسائل اجتماعی جامعه ملل

در باب سینمای تفریحی و جوانان

کمیسیون مزبور پس از آنکه در باب سینمای تفریحی و جوانان از ۴۶ کشور تحقیقاتی نموده نتیجه را بصورت گزارشی در آورده باطلاع کشور های علاقمند میرساند :

۱ - ورود اطفال به سینماها

گرچه در بسیاری از کشورها هنوز آماری وجود ندارد که شماره اطفال و جوانانی را که در نمایش سینماها حضور مییابند بطور قطعی معین نماید مهند از نتیجه تحقیقاتی که در این باب بعمل آمده چنین مشاهده میشود که در شهرستانهای بزرگ غالب کشورها جوانان عادت بسینما رفتن پیدا نموده اند و حتی بنظر میآید که در دهکده ها نیز این عادت بین طبقه جوانان متدرجاً متداول میگردد و روز بروز بر توسعه آن افزوده میشود. بطور مثال شماره و نسبت جوانانی که در بعضی از کشورها بتماشای سینما عادت نموده اند ذیلاً از نظر خوانندگان میگردد :

در کشور های متحد امریکا ۱۱ میلیون بچه کمتر از ۱۴ ساله و ۲۸ میلیون جوان که سن آنها به ۲۱ نرسیده در سال ۱۹۲۹ همه هفته بسینما رفته اند و ضمناً چنین فهمیده شده است که اطفال و جوانان از سن ۸ تا ۱۹ سال بطور متوسط هر هفته ای یکمرتبه بسینما رفته و ۲۷٪ از پسرها و ۲۱٪ از دخترها نسبت بسایرین بیشتر در نمایشهای سینما حضور یافته اند -

در لندن طبق تحقیقی که از طرف « انجمن شهرداری لندن » در سال تحصیلی ۱۹۳۲ و ۱۹۳۱ از بین ۲۱۰۰۰ دانش آموز بعمل آمده معلوم شده است که ۳۰٪ آنها

هفته‌ای یکمرتبه و ۰.۹٪ آنها هفته‌ای دو مرتبه و ۰.۴۸٪ بطور غیر منظم بسینما رفته و بقیه ۰.۱۳٪ بکلی درنمایشهای فیلم شرکت نکرده اند. از تحقیقاتی که در سایر نقاط انگلستان بعمل آمده معلوم میشود که نسبت اطفالی که هفته‌ای یکمرتبه یا بیشتر بسینما میروند بیش از دسته‌های دیگر است. در اتحاد جماهیر شوروی از قراری که مشاهده شده است اطفال ماهی ۵ یا ۶ مرتبه بسینما رفته و در دانمارک شماره اشخاص کمتر از ۱۸ سال که در سینماها شرکت جسته اند تقریباً ثلث مجموع تماشاچیان را تشکیل داده و در هلند اکثر دوستداران سینما بین طبقه جوانان دیده میشوند.

۲ - تأثیرات سینما در تماشاچیان جوان

تأثیر سینما در جوانان موضوعی است که درباره آن عقاید بسیار مختلف ابراز شده ولی نمی توان همه آنها را از جنبه علمی محرز دانست. از تحقیقات پیشماری که در این موضوع بعمل آمده مهمترین آنها تحقیق بنگاه « سرمایه بین »^۱ واقع در نیویورک است که در مبحث سینما و جوانان بررسی های مفیدی نموده است.

« انجمن شهرداری لندن » در سال ۱۹۳۱/۳۲ در باب رابطه اطفال دبستانها

با سینما تحقیقاتی بعمل آورده چنین نتیجه میگیرد:

(۱) اطفالی که سن آنها مشمول تحصیل است بهیچوجه علاقه بمنظر یرحاده و دشوار ندارند زیرا فیلمهایی که اینقسم مناظر را در بردارد بزودی روح آنها را خسته و کسل میکند. بهلاوه ممکن است گاهی اوقات اینگونه فیلمها در اخلاق آنها تأثیرات بدی بیخشد.

(۲) تا یک مدت غیر معینی اطفال کوچک مناظری را که روی یرده سینما مشاهده کرده اند در ضمن بازیهای روزانه تکرار و تقلید میکنند ولی این آثار خارجی نفوذ سینما عموماً موقت بوده فقط در موقع بازی ظهور و بروز میکند

(۳) بنظر میآید که بعضی از اطفال که در سینماها معلوماتی را اخذ میکنند در گوشه‌ای از منز خود جای میدهند تا آنکه موقعی در آموزشگاه بر حسب پیش آمد محرکی که رابطه با آن معلومات نهفته دارد آثاری از آنرا از خود بروز دهند.

(۴) در نتیجه تحقیقاتی که از طرف باز رسها و آموزگاران بعمل آمده با ذکر مثالهای مختلف معلوم شده است که غالباً فیلم در بچه ها ایجاد ترس میکند و همین ترس در ذهن آنها ثابت شده سبب تولید خوابهای وحشتناک میگردد - این تنها نقصی است که بطور مسلم بفیلمهایی که بچه ها می بینند نسبت داده میشود.

۵) سینما در مورد توسعه دایره آزمایش فکری جوانان یکی از وسائل مؤثر بشمار آمده اطلاعات صریحی را در موضوعهای مختلف بذهن آنها میسپارد.

۳- کودکان و طبقه جوانان چگونه فیلم‌هایی را برتری می‌دهند؟

چنین بنظر می‌آید که در موقع طرح کردن موضوع فیلمها در غالب کشورها بیشتر ذوق جوانان را در نظر گرفته و توجهی بنوع کودکان نباشد در صورتیکه این رویه کاملاً ناشی از اشتباه است و باید بالعکس در نظر گرفت که اطفال خواهان چگونه موضوع یا منظره‌ای در سینما هستند و بدینوسیله تدریجاً ذوق آنها را پرورش داده نواقص آنرا رفع نمایند البته منظور اصلی این نیست که کاملاً خود را تحت تأثیر ذوق آنها قرار داده هر گونه فیلمی را که آنها خواهند ولو آنکه زیان بخش هم باشد برای آنها تهیه نمود بلکه مقصود آنستکه باترتیب دادن فیلم مطابق ذوق اطفال میتوان فیلم‌هایی را تهیه نمود که از لحاظ موضوع فراخور حال آنها باشد و در عین حال مورد توجه آنها واقع شود - در غالب کشورها تحقیقاتی درباره ذوق اطفال بعمل آمده و نتایجی که بدست آمده کاملاً در همه جا با هم وفق داشته است و عموماً معتقدند که اطفال هم مانند جوانان بخوبی می‌توانند بین آنچه‌را که دوست میدارند یا از آن متنفرند تمیز دهند و معمولاً در اظهار عقیده خود نیز پیش از جوانان صداقت بخرج میدهند. این نکته را هم نباید از نظر دور داشت که نه فقط ذوقی که اطفال از خود بروز میدهند با ذوق جوانان مطابقت ندارد بلکه در بعضی موارد ذوق پسران نیز با دختران تفاوت دارد.

«انجمن شهرداری لندن» تحقیقاتی در باب ذوق اطفال در مورد سینما بعمل آورده از مجموع آنها نتایج زیر را بدست میدهد:

- ۱) اطفال کوچک ذوق مخصوصی برای فیلمهای مضحک بویژه برای «تساوبره متحرک» (۱) از خود نشان میدهند.
- ۲) فیلمهای جنگی و داستانی بیشتر مورد توجه پسران واقع میشود. پسران ۸ تا ۱۰ ساله علاقه بیشتری نسبت بفیلمهای جنگی نشان میدهند تا آنهائیکه سن ۱۱ تا ۱۴ سال هستند. دختران از فیلمهای جنگی متنفرند ولی فیلمهای داستانی را دوست دارند.
- ۳) فیلمهایی که شامل مطالب اسرار آمیز بوده یا موضوع پلیسی و دزدی و امثال آنرا در بردارند برای پسران جالب واقع میشوند و دختران هم باینگونه فیلمها راغب هستند اما نه بدرجه پسران

۴) گرچه اطفال یازده تا چهارده ساله قسمتهای خنده دار فیلمهای پلیسی و داستانی را دوست دارند اما فیلمهایی که صرفاً مضحك است در نزد آنها درجه اول اهمیت را دارا نمیشد.

۵) فیلمهای مربوط بتاریخ طبیعی و فیلمهای مسافرتی و آنهاییکه حاکی از وقایع جاری هستند در نظر اطفال و جوانان درجه اول اهمیت و برتری را حائز نمی باشند.

۶) پسرها بهیچوجه توجه بفیلمهای افسانه آمیز یا داستان های عشقی ندارند و بالعکس دخترهای یازده تا چهارده ساله دیدن اینگونه فیلمها را دوست دارند هر چند در صورت ظاهر عکس این حالت را از خود بروز میدهند.

در کنفراسی که «بنگاه فیلم برداری بریتانیا» در ماه نوامبر ۱۹۳۶ تشکیل داده و نمایندگان بیش از صد مجمع در آن شرکت داشتند مراتب مذکور که نتیجه تحقیقات «انجمن شهرداری لندن» بوده مورد مذاکره قرار گرفته و متن آنرا همه تصدیق کرده اند. بنابراین از نتیجه تحقیقات معلوم میشود که فیلمهای معروف به «تصاویر متحرك» بیش از هر چیز در نظر اطفال كوچك جلوه دارد و بچه هائی هم كه نسبتاً بزرگ هستند این نظر را دارند ولی در هر صورت توجه دسته دوم بیشتر از دیگران بسوی فیلمهای داستانی معطوف میشود و چنین دانسته شده است که بطور عموم قبل از دوره جوانی اطفال توجهی نسبت به فیلمهای غیرطبیعی و مفصل مضحك و فیلمهای عشقی ندارند مگر آنکه در بعضی از دخترهای كوچك ممكن است گاهی اوقات خلاف این امر مشاهده شود.

تأییلی که از چندی قبل تا کنون در طولانی نمودن فیلمهای «تصاویر متحرك» پیدا شده بهیچوجه توجه تماشاچیان جوان را بخود جلب نمیکند.

نکته دیگر آنکه اطفال همواره دوست دارند که حکایات و افسانه هائی را که بدانها آشنا هستند روی پرده سینما مشاهده کنند و لو آنکه بعضی تغییرات هم در اصل آن داده شده باشد. فیلمهایی که دارای مناظر وحشتناک و قتل و امثال آن هستند برای بچه های متوسط مناسب نیست بلکه در مورد اطفال سریع التاثر نیز تأثیرات بدی می بخشند و مدهای مدید جهازعصبی آنها را دوچار زجر و زحمت مینماید.

۴- بازداشتن اطفال از دیدن فیلمهایی که در خور آنها نیست

برای جلوگیری اطفال از دیدن فیلمهای غیر مناسب ممکن است دو روش را بکاربرد: یکی روش مثبت که عبارت است از تهیه فیلمهای کافی که درخور ذوق و روحیه آنها باشد و ذوق آنها را بطوری پرورش دهد که اینگونه فیلمها را بر انواع فیلمهای دیگر برتری دهند و دیگری روش منفی بدین معنی که ورود آنها را به سینماها تحدید نموده تحت بازرسی قرار دهند.

از لحاظ عقلی و نظری میتوان گفت که روش مثبت پرروش منفی رجحان دارد اما در عمل غالب کشورها دریافته‌اند که لازم است برای جلوگیری اطفال از دیدن فیلمهای غیرمتناسب اقدامات قانونی بعمل آید. در بعضی از کشورها حتی آنهاییکه بازرسی را هنوز معمول نمیدارند ورود اطفال را تا يك سن معین به سینما ممانعت میکنند. در یرتغال و در بعضی از نواحی سویس این سن از ۵ سال تا ۱۸ سال اختلاف پیدا میکند و در بعضی از کشورهای دیگر مانند ژاپون و هند هیچ تجدید قانونی با قیاس سن یا بوسیله بازرسی وجود ندارد ولی اولیای اطفال و مسئولین آموزشگاهها و سازمانهای ذینفع موظفند اطفال را در مقابل هرگونه تأثیرات بد و زیانکار حمایت کنند. در « اوروگ » بچه های ۵ تا ۱۶ ساله را بهیچوجه در سینماها راه نمیدهند مگر آنکه بکسب فیلمهای تربیتی و تفریحی نمایش دهند که بتصویب هیئت رایزنی تربیت اطفال رسیده باشد ولی بنظر میآید که این رویه باشکالاتی بر میخورد. جا های دیگر مانند سوئد و در بعضی از قسمتهای سویس بچه ها مجاز نیستند بعد از ساعت معینی در نمایش خانه ها حضور داشته باشند مگر آنکه والدین خود را همراه داشته باشند در موارد دیگر ورود اطفال بسینما بکلی ممنوع میباشد ولو آنکه فیلمها بازرسی و نمایش آنها برای اطفال مجاز شده باشد در غالب کشورها فیلمها را بازرسی میکنند اما بدیهی است که در همه جا شیوه بازرسی یکسان نیست و اختلافات زیادی در این عمل مشاهده میشود. در بیشتر موارد شخص بازرس از طرف دولت تعیین میشود. اما در برخی از کشورها بعضی از مقامات محلی عمل مزبور را انجام میدهند و حتی گاهی هم بازرسی به بنگاههایی واگذار میشود که داوطلبانه آماده این کار هستند. در بعضی کشورها هم مانند انگلستان والدین را آزاد میگذارند که بمیل و صلاح خودشان اطفال را بسینما بفرستند ولی همیشه باید یکنفر بزرگتر همراه آنها باشد. البته در این مورد هم اختلاف نظرهایی وجود دارد زیرا بعضی معتقدند که آزاد گذاشتن اولیاء ممکن است مضراتی برای اطفال دربر داشته باشد در صورتیکه برخی دیگر عقیده دارند که هرگاه فیلمی برای اطفال خیلی کوچک مضراتی دارد دلیل نمیشود که برای اطفال نسبت بزرگتر هم همان مضرات را داشته باشد و در اینصورت پدر و مادر بهتر از هرکس میتوانند صلاحیت یا عدم صلاحیت فیلمها را برای اطفال خود بسنجند.

یکی از مسائل مهمی که بدان باید توجه نمود آنستکه تاچه سنی لازم است اطفال را تحت نظر قرار داد. و آنها را از دیدن فیلمهای غیرمتناسب جلوگیری نمود بعضی اطفال نسبت بدسته دیگر زودتر رشد مینمایند و ازینرو نمیتوان حد معینی برای سن آنها در مورد مزبور در نظر گرفت.

دکتر فان اشتاورن مدعی است که دلایل صریح و متعددی در دست دارد که بموجب

آنها حد سن را تا ۲۵ یا ۳۰ سال میتوان تعیین نمود بلکه بعقیده مشارالیه فیلمهایی وجود دارد که حتی برای سالخوردگان نیز خالی از نقص نیست. در بعضی از کشورها حد سن را ۱۶ سال و در برخی دیگر ۱۲ سال قرار داده اند و در هلاند از ۱۴ تا ۱۸ سال تعیین شده است.

اما موضوعی که تقریباً نسبت بآن همه نظرها یکسان است عبارت از متناسب نبودن یکدسته مخصوصی از فیلمها برای اطفال میباشد. دستوراتی که در این باب به بازرسهای بلژیک داده شده نمونه خوبی برای تشخیص دادن اینگونه فیلمها می باشد. بازرسهای مزبور موظفند فیلمهای نامبرده ذیل را از برنامه سینماهاییکه مخصوص خانواده ها است حذف نمایند: فیلمهاییکه دارای مناظر جنایت آمیز (راهزنی و کندن اندازی دزدی توأم باشلیک و غیره) و اعمال خشونت آمیز و بی رحمانه (قتل و خودکشی و اعدام و شکنجه و غیره) میباشد و همچنین عدای از فیلمها که گرچه بطور واضح جنبه ریک ندارند معیناً نزد اطفال یکقسم احساسات تنفر آمیزی را ایجاد میکنند و بامشوب نمودن خاطر آنها تعادل حقیقی و صحت اخلاقی آنها را بر هم میزنند. بازرسهای دانمارک بیشتر در این نکته دقیق هستند که فیلمها نباید بهیچوجه تأثیرات سوئی در روحیه اطفال ایجاد نماید و آنها را از تشخیص خوب و بد باز دارد. در پاسخی که از طرف کشور دانمارک به بتگاه بین المللی داده شده یاد آوری گردیده که باید عموماً هر گونه مناظری که شامل بد رفتاری با جانوران و شکنجه و خونخواری و منافی با عفت است از برنامه های سینما حذف گردد.

در دانمارک بازرسها ۲۰ تا ۲۵ درصد فیلمهای بلند را بعنوان اینکه برای اطفال غیر متناسب است رد میکنند. در بلژیک ۳۰ درصد از فیلمها در ظرف ۱۶ سال مردود شده است و در سال ۱۹۳۴، ۴۳ درصد از فیلمها در چکوسلواکی حذف شده و بالاخره در هلاند ۴۶ درصد از فیلمهای بزرگ درآمد که در سال ۱۹۳۳ مورد قبول بازرسها واقع شده برای اشخاصیکه کمتر از ۱۸ سال داشته اند ممنوع گردیده است. در بعضی از کشورها طرز مفیدی برای جلوگیری از اشاعه فیلمهای غیر متناسب اتخاذ شده و آن عبارتست از آنکه قبل از مبادرت بفیلم برداری در موضوع فیلم بررسی و اظهار نظر میکنند.

۵ - نمایشهای مخصوص

سینما در عین اینکه وسیله تفریح است وسیله آموزش و پرورش نیز می باشد. کلیه کشورهاییکه در آنجا فیلمهای تفریحی رواج دارد برای جلوگیری از فیلمهای نامتناسب اقداماتی بعمل آورده اند که فوقاً بدان اشاره شد.

مقامات رسمی دولتی وقتی بفکر افتادند که باید برای اطفال هم نمایش های مخصوصی ترتیب داده فقط فیلمهای پرورش را برای آنها در نظر گرفته اند .

اقداماتی که تا کنون در اینراه بعمل آمده پیشرفت شایانی نوده و تهیه اینگونه فیلمها مورد تشویق عامه قرار گرفته است . در بسیاری از کشورها مقامات مربوط بآموزشگاهها مستقلاً یا با کمک سازندگان فیلم نمایش های مخصوصی را بوسیله «فیلمهای آموزش و پرورش» یا «فیلمهای فرهنگ» برای اطفال ترتیب میدهند و در بعضی از کشورها هم سازمانهای غیر دولتی وجود دارد که انجام اینکار را بعهده گرفته اند . شماره نمایش های مخصوصی که صرفاً جنبه تفریحی داشته باشد قلیل میباشد و بنظر میآید که در غالب کشورها توجهی باین موضوع نداشته باشند . مهذا بعضی از بنگاههای تجارתי فیلم در یافته اند که ترتیب دادن نمایش های فیلم در روزهای مخصوص باقیمت های نازل برای اطفال خالی از فایده نخواهد بود . اینگونه نمایش های مخصوص بی نهایت مورد علاقه اطفال است - مثلاً در انگلستان یکی از بنگاههای سینما صبح های یکشنبه سینماهای مخصوصی جهت اطفال در جاهای مختلف دایر نموده و برنامه ای که در آن سینماها معمول است قسمتی از فیلمهای داستانی میباشد که مخصوص اطفال انتخاب شده یا «تصاویر متحرک» و فیلمهای حاکی از جریانات وقت میباشد . در انتخاب این فیلمها دقت بسیاری بعمل میآید و تا حدی که ممکن است ذوق اطفال در نظر گرفته میشود و بمناسبت ترویج اینگونه نمایش ها باشکاهائی تأسیس شده که طبقه اطفال آنرا صمیمانه استقبال میکنند . در این باشگاهها ذوق اطفال برانگیخته و بآنها حسن سلوک و اخلاق پسندیده تلقین میشود . بعلاوه بآنها یاد داده میشود که سهمیه های مختصری برای امور خیریه هر محل بپردازند . عده زیادی از این باشگاهها طرزهای دیگری نیز برای تفریح اطفال بمورد آزمایش گذاشته و از نتیجه آن خشنود بوده اند .

سازمان بین المللی بانوان در پاسخی که به بنگاه بین المللی سینما داده چنین می نگارد که فیلمهای تفریحی مخصوص اطفال در بعضی از باشگاههای اطفال در فرانسه و دریوگوسلاوی که اولیای اطفال و مقامات آموزشگاهی در آن نمایندگی دارند داده شده است . در بعضی از شهرستانهای مهم ژاپون سینماهای مخصوصی برای اطفال وجود دارد که در روزهای معین نمایش داده و اولیای اطفال سفارش میشود که اطفال خود را غیر از آن روزها بسینما نفرستند . گرچه در ابتدای امر این موضوع غیر عملی بنظر میآمد ولی با انکاه بآموزگارگان و مساعدت آنها موفقیت آن تدریجاً حتمی شده و اکنون بر طبق آن عمل میشود . در پاسخ بلغارستان ذکر شده است که سه سینمای مخصوص جهت اطفال تحت سرپرستی و مدیریت وزارت فرهنگ ولی با رعایت استقلال مالی تأسیس شده است و از قرار پاسخهای دیگر

در سایر کشورها نیز نظیر این سینماها دایر شده است. در عده‌ای از کشورها مانند ایتالیا و رومانی قانونی وجود دارد که به‌وجب آن صاحبان سینما موظفند نمایش‌هایی که دارای اصول آموزش و پرورش باشد جهت اطفال تربیت دهند یا آنکه در ضمن برنامه معمولی سینما فیلم‌های مخصوصی هم برای اطفال در نظر گیرند. کشور فرانسه در ضمن پاسخ خود اظهار داشته است که در پاریس و بعضی از شهرستانها نمایش‌های هفتگی اطفال در تماشاخانه‌های معینی داده میشود. این نمایش‌ها از ۵ سال قبل شروع شده و پیشرفت آن از قرار معلوم بسیار سریع بوده است و غالباً از خود اطفال درباب برنامه سینماهای مخصوص آنها مشورت بعمل می‌آید که حتی الامکان مطابق با ذوق آنها باشد.

۶- دایوری در مورد چگونگی فیلمها

دایر نمودن نمایش فیلمهای مخصوص برای اطفال البته موضوعی است که بجای خود بسیار سودمند است ولی بطور کلی این اقدام راه حلی برای اطفال بزرگ و آنتهایکه دوره شباب را گذرانده و مجازند در نمایش‌های عمومی باوالدین خود حضور یابند پیدا نمیکند. در پاسخ سوئیس چنین اظهار شده است که نباید بهیچوجه بررسی در موضوع اطفال و سینما را با سینماهای عمومی که سالمندان می بینند تفکیک نمود زیرا اشخاصیکه با سینماهای همگانی آشنائی دارند میدانند که در نوع فیلمها اختلافات بسیاری وجود دارد چنانکه غالب آنها خوب و بعضی از آنها میانه و برخی دیگر بتمام معنی زیانکار میباشد. پس در اینصورت باید دانست که برای حمایت جوانان در برابر سینماهای عمومی چه اقداماتی باید بعمل آورده شود. بنظر می‌آید که بهترین راه حل این موضوع آنستکه جوانان را تشویق نمود باینکه خودشان فیلمهای خوب و بد را از یکدیگر تمیز دهند و از طرفی هم لازم است که عموماً طبقات مختلف نظریه و عقیده خود را درباره فیلمهایی که نمایش داده میشود آزادانه ابراز دارند زیرا چنانکه معمول است تهیه کنندگان فیلمها فقط جنبه مادی را در نظر گرفته کمتر به موضوع فیلم اهمیت میدهند. جوانان امروز در واقع تماشاچیان دائمی سینماها در آینده محسوب میشوند و هرگاه ذوق آنها طوری پرورش یابد که تولید کنندگان فیلم را بساختن فیلمهای سودمند و مفید تشویق نمایند رفته رفته نواقصی که در این امر پیدا می شود مرتفع و ازینراه برای اصلاح فیلمها کمک موثری خواهد شد

یکی از مدیران سابق «بنسگاه فیلم برداری بریتانیا» چنین اظهار میدارد:

«در تالار نمایش خانه سینما است که فیلم بزرگترین تأثیر را در آراء و عقاید ملی می بخشد و بنابراین در همان جا است که نفوذ فرهنگی و اجتماعی فیلم در روحیه اطفال و

جوانان تحقق پیدا میکند. پس در اینصورت هرملتی که علاقمند به تقویت ذوق افراد خود میباشند باید قبل از هرچیز ذوق اطفال خود را پرورش دهد»

با در نظر گرفتن مراتب مذکور لازم است در هر کشور یکی از مقامات مربوط، فیلمهایی را که نمایش داده میشود از جنبه انتقاد و طبقه بندی مورد بررسی دقیق قرار دهد چنانکه در کانادا «انجمن نیکبختی کانادا» رساله‌ای بنام «سینما و جوانان» منتشر و خلاصه فیلمهایی را که در جریان نمایش است در آن درج مینماید.

در بلژیک نیز بنگاهی وجود دارد که با انتشار یک مجله مرتباً ارزش اخلاقی و تربیتی فیلمها را برای عموم تشریح مینماید. در کشورهای متحد امریکا مردم بیشتر اوقات بدوایر اطلاعاتی که پیوسته بکتابخانه های دولتی است مراجعه مینمایند و در انگلستان «بنگاه فیلم برداری بریتانیا» چندی است که یک مجله ماهیانه چاپ میکند و بدینوسیله نوع فیلمهایی را که نمایش داده میشود مورد انتقاد قرار میدهد. نماینده بنگاه مزبور در سال ۱۹۳۶ در انجمن همگانی خود مندرجات مهم مجله مزبور را چنین تشریح مینماید، در مجله‌ای که بنگاه انتشار میدهد خلاصه‌ای از طرح ریزی نمایش فیلم شرح داده میشود و مزایای فنی آن مورد تقدیر قرار میگردد. توضیحاتی نیز در نوع نمایش هر یک از فیلمها داده میشود و مجله توجه خوانندگان را به حادثه‌ها و عواقب آنها که ممکن است بنظر دسته‌ای از تماشاچیان ناپسندآید جلب و مخصوصاً حوادثی را که ممکن است باعث ترس و وحشت اطفال بود، در خور سن آنها نباشد گوشزد مینماید. نوع فیلمها معمولاً بدینطریق تعیین میشود:

- ا) فیلمهاییکه فقط درخور اشخاص بالغ است
 - ب) فیلمهاییکه مخصوص اشخاص بالغ و جوانان بالاتر از ۱۶ سال است
 - ج) فیلمهای مخصوص خانواده‌ها
 - د) فیلمهاییکه مخصوص اطفال یا بین تراز ۱۶ سال است
- میتوان گفت که مجله مذکور دارای توضیحات کافی است و مثلاً میتواند مدیر آموزشگاه یا آموزگار را قادر نماید که با در نظر گرفتن موقعیت مخصوص بخشی که آموزشگاه در آن واقع شده و همچنین برطبق ذوق اطفال همان بخش تا صلاحیت فیلم را که هنوز خود آنها هم ندیده اند قبلاً سنجیده سپس تصمیم بگیرند که اطفال در موقع نمایش آن حضور داشته یا آنکه از دیدن آن خودداری نمایند.
- نوع (ج) شامل فیلمهایی است که والدین میتوانند برای تماشای آن اطفال را همراه خود یا تنها بفرستند زیرا کاملاً اطمینان دارند که نوع این فیلم از هر حیث متناسب با وضعیت اطفال و عاری از هرگونه مناظر و حشمتانک میباشد.

نوع (د) شامل فیلمهایی است که مورد توجه اطفال واقع شده و چیزی که باعث اختلال فکر آنها باشد در آن دیده نمیشود. در ضمن انتقاداتی که در آن مجله از این نوع فیلمها میشود اشاره بجنبه فنی و صنعتی فیلم نیز شده و توجه خوانندگان بنکات برجسته و قابل توجه آن معطوف میگردد.

در یکی از آخرین شماره های مجله در اطراف یکی از فیلمهای نوع (ج) انتقاداتی بعمل آمده و ضمناً یادداشتی بآن افزوده شده بدین مضمون که «بچه های عصبانی ممکن است از حوادث راه آهن که در طی فیلم دیده میشود مضطرب شوند» یادداشت دیگری در مورد نوع (ب) چنین شرح میدهد که «این فیلم درخور اطفال نیست زیرا در طول آن منظره وحشتناکی دیده میشود که در هوایما رخ داده و خلبان حواس خود را ازدست داده و قادر نیست هوایما را زیر اراده خود درآورد».

بعقیده ما اینگونه نشریات بحال اطفال بسیار مفید میباشد و باید امیدوار بود که تمام کشورها بدان تاسی جویند. به علاوه ممکن است با انتشار مقالات انتقادی در روزنامهها این نظر تأمین شود. در آموزشگاهها میتوان بهتر از هر جا جوانان را برای انتقاد فیلم آماده و تربیت نمود. همین رویه در برخی از کشورهای فعلاً متداول است. مثلاً در ۷ کشور از کشورهای متحده آمریکا آموزش انتقاد فیلم رسماً جزو برنامه تدریسی در آموزشگاهها درآمده و بنا بمساعدت پولی یکی از بنگاهها رساله ای نیز در باب آموزش انتقاد فیلم انتشار مییابد و برای ۵۰۰۰ آموزگار و مدیر آموزشگاه فرستاده میشود.

انجمنهای مخصوصی نیز بطور آزمایش ترتیب داده شده که اعضاء آن وظیفه دارند فیلمهایی که را می بینند مورد انتقاد قرار دهند. در انگلستان نیز نظیر این اقدام در شرف انجام است و بنگاه فیلم برداری بریتانیا آنرا تشویق مینماید.

در بعضی از شهرستانها آموزش انتقادی فیلم نیز جزو برنامه درآمده است و از دانشجویان دعوت میشود که هر یک بنوبه خود فیلمهایی را که دیده اند انتقاد نمایند و هر موقع که در نزدیکی آموزشگاه فیلم خوبی نمایش میدهند آموزگاران آنها را به دیدن آن تشویق می کنند.

خلاصه برای آنکه تهیه کنندگان فیلم در تهیه فیلمهای خود کمال دقت را رعایت نمایند لازم است که مقامات مربوطه و اولیاء و کارکنان فرهنگ فیلمها را مورد بررسی دقیق خود قرار دهند تا بدین نحو سینما مرحله طبیعی خود را پیماید.

مسابقه مجله

در شماره هفتم مجله آموزش و پرورش موضوع مسابقه‌ای برای آموزگاران انتشار یافت: «در تدریس کلاس خود چه روشی بکار میرید که شاگردان کلاس با وجود اختلاف قوه و استعداد همگی از درس شما باندازه لازم استفاده برند؟» در این شماره «۸» چنانکه یادآوری شده بود شرایط شرکت در مسابقه‌ها را با پادشاهی که برای نویسندگان از طرف مجله منظور شده شرح میدهیم:

شرایط شرکت در مسابقه

- ۱ - این مسابقه مخصوص به کسانی می‌باشد که در کار آموزگاری وارد و دارای تجربه شخصی هستند.
- ۲ - نویسنده باید نتیجه آزمایش و کار شخصی را بصورت مقاله درآورد.
- ۳ - پاسخ‌هاییکه می‌فرستند بیش از چهار صفحه مجله نباشد.
- ۴ - مقاله را با خط خوانا و بدون قلم خوردگی بر یک رویه کاغذ بنویسند و ابد آنجا بنام و نشان نویسنده اشاره‌ای نشود.
- ۵ - نویسنده باید نام‌رنشان خود را با ذکر کلاسی که در آن تجربه آموزگاری دارد بطور واضح بر کاغذ دیگری نوشته در پاکتی جداگانه بگذارد و آنرا همراه مقاله بفرستد.
- ۶ - دفتر مجله تا آخر فروردین ماه ۱۳۱۸ از پایتخت و شهرستان‌ها پاسخ می‌پذیرد.

پاسخ‌هایی که تا آغاز اردیبهشت ماه ۱۳۱۸ بدفتر مجله رسیده بنظر هیئت داوری که برای رسیدگی معین و دعوت خواهد شد میرسد و نتیجه رسیدگی و داوری ایشان تا آخر اردیبهشت ماه اعلام خواهد شد.

برای مقاله‌هایی که حائز درجه اول و دوم و سوم و چهارم باشد چهار جایزه بدین ترتیب اختصاص یافته است:

- ۱ - جایزه اول - برای مقاله درجه اول - ۲۰۰ ریال
 - ۲ - « دوم - « « « دوم - ۱۰۰ »
 - ۳ - « سوم - « « « سوم - ۵۰ »
 - ۴ - « چهارم - « « « چهارم یکسال مجله آموزش و پرورش
- در صورتیکه بین مقاله‌های رسیده جزاین چهار مقاله نوشته دیگری نیز قابل توجه باشد برای چاپ آن در مجله مانعی نخواهد بود.